

Truyện Kỳ Trên Quê Nam

Hồ Trường An

CHƯƠNG 3

CÂU CHUYỆN BÊN DÒNG CỎ CHIÊN

Bà Cai Tổng Bùi văn Lọng và bà Bang Biện Nguyễn văn Chúc hồi còn thiếu nữ theo Lão Giáo. Đạo này do người Tàu lập ra, nhứt là Tàu Quảng Đông, Tàu Thanh Hải và Tàu Phước Kiến. Tín đồ Lão Giáo trên thì thờ Tam Thanh gồm Thái Thượng Lão Quân ở cung Thái Thanh, Linh Bửu Thiên Tôn ở cung Thượng Thanh và Ngươn Thi Thiên Tôn ở cung Ngọc Thanh (Ngọc Hư). Dưới họ thờ Bát Tiên gồm có Lý Thiết Quỳ, Hớn Chung Ly, Trương Quả Lão, Hàn Tương Tử, Lữ Đồng Tân, Lam Thế Hòa, Hà Tố Nữ (Hà Tiên Cô) và Tào Quốc Cự. Thuở đó vào năm Canh Tuất, có mục Xảo Quảng Đông tên là Lâm Yục Lành (Lâm Ngọc Lan) về bên xóm Đình Khao, cất cái miếu ba gian hai chái bên cạnh giong sông Cỏ Chiên để tu tiên. Miếu đó có cái tên Tam Thanh Miếu, được dân chúng vùng Tiền Giang đến chiêm bái và cúng dường thiết hậu hĩ. Kỳ vía mấy vị thần tiên, tín đồ dâng cúng phẩm vật như heo quay, gà luộc, xôi chè, bánh trái, bông huê, nhang đèn, ngũ cốc ... Mục miếu chủ cho phép ai muốn chọn một vị nào đó trong hàng ngũ Bát tiên để mà thờ. Cô Bảy Kim Hoàng (về sau trở hành bà Cai Tổng Lọng) thờ Hà Tiên Cô, còn cô Chín Túy Trúc (về sau trở thành bà Bang Biện Chúc) thờ Lữ Đồng Tân. Cái phép tiên mà họ học vốn chỉ là phép yêu, phép chồn để rù quên đờn ông.

Cô Chín Túy Trúc là con ông bà Hương Chủ Trương văn Hạc ở làng Mỹ An, cách tỉnh Vĩnh Long cỡ 10 cây số. Nhan sắc cô Chín hơi kém vì cô có mặt rỗ hoa mè. Nhưng từ khi cô thọ giáo mục Xảo Tướng Tế Ngọc rồi thì vết rỗ cô trở nên phẳng lì, nhan sắc trung bình, nhưng đờn ông thanh niên mê say đeo đuổi cô ta rần rần vì cách ỏn ẻn của cô thập phần duyên dáng và quyến rũ. Cô chỉ chọn cậu Hai Chúc con trai ông bà Hương Cả Nguyễn văn Tụng làm chồng. Tuy cậu góa vợ, nhưng gia đình cậu giàu, dưới cậu chỉ có hai cô em gái. Cũng vậy, cô Bảy Kim Hoàng là con ông bà Hương Sư Phan văn Khâm cũng chẳng mỹ miều gì cho cam, đã vậy mặt cô tái, nước da cô tối, tướng đi của cô cứng cõi như

tướng đờn ông. Nhưng từ khi cô thọ giáo mục Tuồng rồi tướng đi cô uyển chuyển, mặt tái trở nên hồng hào, màu da tối tuy không làm sao cho trắng được, nhưng phép chồn, phép yêu vẫn có thể biến nó trở nên mịn màng. Trong đám thanh niên xà quần theo cô, cô chỉ chọn cậu Ba Lọng, con ông bà Hương Chủ Bùi văn Trạch ở An Hương, cách tỉnh Vĩnh Long 6 cây số. Ông bà Hương Chủ Trạch cũng thuộc hạng điền chủ giàu có.

Cô Bảy Kim Hoàng sanh cho chồng ba người con: Con gái đầu lòng tên Kim Nga, con trai kế tên Kim Long, con gái út tên Kim Điệp. Còn cô Chín Túy Trúc sanh cho chồng hai cô con gái là Túy Liễu và Túy Lan.

Khi mục Lâm Yục Lành vào tuổi thất tuần bỗng gặp một nhà sư từ Thất Sơn đi hoằng pháp khắp miệt Tiền Giang ghé qua Tam Thanh Miếu, thuyết pháp cho mục ta nghe làm mục tỉnh cơn mê, liền hội nhóm đệ tử bảo:

-- Phái Đạo gia mà ta sáng lập ra đây cũng chỉ dựa theo phái Huyền Lý đời Ngụy Văn Đế, phái Thần Tiên Đan Đỉnh đời Tần Thỉ Hoàng, phái Phù Lục thời vua Hườn Đế nhà Hán và phái Chiêm Nghiêm từ thời Tây Hán kinh qua thời Hậu Hán dưới triều đại vua Quang Võ. Thiệt ra, Đức Lão Tử chủ trương thuyết Vô Vi dạy người đừng bon chen, đừng chà đạp lẫn nhau, lấy cái rỗng rang thanh tịnh nội tâm làm gốc. Còn mấy cái giáo phái mà ta vua kể cũng chỉ là tả đạo bàng môn dạy yêu thuật và... hồ thuật. Chẳng giấu gì các người, ta là chồn tinh ở núi Bà Đen tu luyện ngàn năm biến hóa được thành người. Ta có duyên nợ với ông Bang Quảng Đông ở Biên Hòa tên Lâm Khải Chánh nên xuống núi kết duyên với ông. Chồng chết, ta mới thiên cư về đây lập miếu. Trong tà thuật, yêu thuật, ta còn dạy phép thuật chồn tinh cho hai nữ đệ tử là Trương thị Túy Trúc và Phan Kim Hoàng. Nay ta tỉnh ngộ nhờ có sư Ngộ Chân thuyết pháp. Ta sẽ lên núi Cô Tô tu hành theo Pháp môn Thiên Tông. Miếu Tam Thanh sẽ giao cho một vị chơn nhưn thông Trang bác Lão, chỉ thờ hai ngài Trang Tử và Lão Tử mà thôi. Mai mốt đây có một thầy giáo dạy lớp Nhứt tên Đinh Thới Hoà sẽ đến đây thay thế ta sửa lại cách tu theo Lão giáo chơn chính, bỏ mê tín dị đoan cùng bùa phép. Trong các đệ tử của ta, ai cũng giỏi yêu thuật, tà thuật, hồ thuật. Nhưng tụi bây biết dùng những phép ấy cứu nhưn độ thế thì phép độc, phép dữ cũng biến thành phép tiên, phép lành. Cái - ng Dụng có nhiều khi thắng cái Bỏn Thể là vậy.

Rồi hai mươi năm sau, khi Tam Thanh Miếu đã dẹp bỏ từ lâu và thay thế bằng tên Vô Vi Miếu. Giờ đây, cô Bảy Kim Hoàng trở thành bà Cai Tổng Lọng và Cô Chín Túy Trúc trở thành bà Bang Biện Chức. Con cái của họ đã thành gia thất.

Nguyên cậu Ba Lọng trước kia có gấm ghé cô Út Ngọc Hoa, con bà Hội Đồng Điệp văn Tôn. Nhưng từ khi gặp cô Bảy Kim Hoàng trong bữa tiệc giỗ tại

nhà ông bà Hương Sư Khâm nên cậu Ba Lọng đâm ra say mê cô, đeo đuổi theo cô. Lúc đầu cô Bảy còn e ngại, nhưng cô Chín Túy Trúc khuyên bạn:

-- Chim trời cá nước, ai bắt được nấy ăn. Hướng chi cậu Ba Lọng chỉ mới gắm ghé con Út Ngọc Hoa mà thôi. Tội tình chi mà chị phải nhường duyên cho con Út chanh chua hỗn ấu kia ? Lại nữa, nó có bà mẹ keo kiệt ác nghiệt. Nghe nói bà có theo mấy Mẹ Sóc Đàng Thổ học đủ thứ trừ ếm rửa sả của tà thuật Cao Miên. Nhưng chị em mình cũng có yêu thuật người Tàu và hồ thuật do bà thầy mình truyền lại thì lo gì !

Vì quá yêu cậu Ba Lọng nên cô Bảy Kim Hoàng chịu kết hôn với cậu. Bà Hội Đồng Tồn rửa:

-- Con Bảy và con Chín toa rập với nhau để cướp duyên con Út của tao. Tao nguyện rửa mai sau lũ con gái tụi nó xâu xé nhau. Riêng đứa con gái út của con Bảy sẽ muộu chông và lấy nhằm thàng du côn trật búa. Còn đứa trưởng nữ của nó sẽ đẻ ra đứa con đầu lòng, tuy hữu sanh nhưn mà vô dưỡng.

Lời rửa sả đó cũng không nặng, nhưng lại ứng nghiệm về sau.

Câu chuyện bắt đầu từ năm 1955, tức là sau khi bà Cai Tổng Lọng cưới cô Hai Túy Liễu, trưởng nữ của ông bà Bang Biện Chúc cho cậu trưởng tử Ba Kim Long của mình.

*

* *

Cô Hai Kim Nga bảo chồng:

-- Đợi tới mừng mười mới cúng tất thâu quá. Mai, em sẽ làm con gà mái đầu nấu cháo, còn thịt gà thì trộn bấp chuối để rước Ông Táo trở lại trần gian và tiễn ông bà mình về thiên đàng cho gọn. Vong linh ông bà ở đây ăn hoài thịt cá kho chung, canh giò heo hầm măng, bánh tét, dưa giá chắc họ ngán ngược! Ăn cháo gà, gỏi gà của em xong, mấy ổng bả về Trời ăn đào tiên của bà Tây Vương Mẫu, ăn trái nhơn sâm của Trấn Ngươn Đại Tiên, ăn cá chép nuôi trong ao Dao Trì có phải ngon hơn không?

Thầy giáo Huỳnh Cao Tông chỉ biết gặt đầu. Thầy quen nể nang vợ nhà. Thầy đẹp trai, dạy lớp nhứt, là giấc mơ tuyệt đẹp của các cô gái thuộc giai cấp trung lưu. Hồi cả hai chưa kết hôn với nhau, biết bao nhà điền chủ cự phú kêu thầy để gả con và tình nguyện giúp thầy đi du học bên Tây. Ai dè, khi gặp cô Hai Kim Nga dù cô có nhan sắc trung bình, gia thế thuộc trung lưu mà rồi thầy vẫn cảm nặng cô, đòi nằng nặc tía má thầy là ông bà Xã Trưởng Huỳnh văn Cao cưới cô Hai cho thầy. Lúc đầu, bà Cai Tổng Lọng phản đối, cho rằng lời rửa sả kia chẳng phải là chuyện gió thoảng qua. Nhưng một đêm nọ, bà nằm chiêm bao thấy một người đờn bà xinh đẹp hiện đến, bảo:

-- Nè con, ta là thầy con, cái đạo tà để theo chánh pháp, nhưng vì nghiệp nặng nên không vượt qua đực giới để lên cõi Sơ Thiên, mà chỉ thác sanh lên quốc độ Tú Thiên Vương. Ta sẽ cố gắng tu theo pháp môn Tịnh Độ để được liễu sanh thoát tử, tiếp tục tu cho đến khi thành Phật quả. Nhưng ta cũng cho con biết: lời nguyện rửa của bà Hội Đồng Tôn cũng không có gì nặng, nếu con và quyến thuộc ăn hiền ở lành. Lại nữa, thầy giáo Tông vốn có duyên nợ với con Kim Nga đó.

Vậy là cuộc hôn nhân giữa thầy giáo Tông và cô Hai Kim Nga thành tựu. Có kẻ trẻ nhún rằng đây là cặp chim; về mỹ mạo thì con trống thiệt đẹp, còn con mái lại tầm thường. Lấy nhau rồi cô Kim Nga run sợ chồng mình chê mình nhan sắc lu cam rồi xà quần theo mấy con dâm nương đảng phụ khác trội hơn cô về bóng sắc. Bà Cai Tổng Lọng và bà Bang Biện Chúc mới hiệp nhau để o bế cô Hai Kim Nga. Vốn thờ phụng Hà Tiên Cô, bà Cai Tổng Lọng biết cách vẽ vờ nhan sắc con gái mình. Bà viết đơn bổ thuốc giúp cho kinh nguyệt cô điều hòa để cô có khuôn mặt hồng hào tươi nhuận. Bà dạy cô dùng thần khí (khí trời buổi sớm mai) để luyện thần thái xán lạn. Bà còn bôi thuốc cao lên mình cô rồi xoa nắn cho thân vóc cô thanh cảnh với vú mâm xôi vun chùn, với hông tròn trặn, với vai đầy đặn và cặp đùi chắc nịch. Còn bà Bang Biện Chúc vốn thờ phụng Lữ Đồng Tân nên biết cách dạy cô cách phát âm, cách cười ý nhị, cách liếc truyền ý, cách nói giọng đôi giọng ba. Đi xa hơn nữa, bà còn dạy cô nghệ thuật gối chân theo Tố Nữ Kinh, Huyền Nữ Kinh. Chỉ chừng vài tháng, cô Hai Kim Nga có giọng nói khàn khàn ở chỗ xuống trầm và sắc vút ẻo lả khi lên cao, cực kỳ nồng nàn gợi cảm. Sóng mắt cô trở nên ướt rượt, cái nhìn cô say sưa đắm đuối. Nét mỉm cười cô thật tình tứ trên cặp môi tươi ơ là tươi, ửng màu hương hột lựu. Mặt cô tuy không trắng lấm nhưng chói lợi áng mây hồng. Dáng điệu cô thong dong, đi đứng uyển chuyển. Còn trong phòng the, cô bày vẽ những cách cụp lạt làm thầy giáo Tông chỉ biết mê say đắm đuối vợ, bất kể vũ trụ càn khôn.

Cả hai cất nhà ở xóm Đình Khao, cách thành phố tỉnh Vĩnh Long hai cây số. Xóm này nằm ven sông Cổ Chiên.

Tết năm nay, cô Hai Kim Nga ngồi mài miệt trên chiếu bạc. Cô dám chơi 5 đồng một lệnh. Lần nào, cô cũng dứt chến sớm nhứt dù cô có đọc mật chú mà cô đã học lóm của má cô, và dù khi dứt chến, cô đi đái và thay quần khác để xả xui. Ngày hôm sau, trước khi xách bóp tới nhà cô Năm Lành để gầy sòng, cô ăn một cái đầu vịt để xả thêm cái xui còn sót lại từ chiều hôm trước. Vậy mà cô vẫn tiếp tục thua bài, vẫn tiếp tục dứt chến, nướng vào cuộc đỏ đen 2000 đồng, hơn lương các giáo viên cấp giảng tập 300 đồng.

Sáng mồng 6 Tết, cô Hai Kim Nga thề với lòng là từ đây cô phải chí thú làm ăn, phải xa lánh canh bài chiếu bạc. Qua mồng 10, thầy giáo Tông mới đi làm việc trở lại. Chèn ơi, tiền sắm Tết đã tốn 1600 đồng lại còn phải cộng thêm tiền

thua bài nữa! Phen này chắc cô phải bán chiếc vòng chạm phụng giao đầu để có tiền xây xài trong mấy ngày đầu tháng tới.

Bao phen suy đi nghĩ lại, cô Hai Kim Nga nhút định phải về An Hương cầu cứu tí má cô. Nhà ông bà Cai Tổng Lọng ở ngoài vòm ngọn rạch An Hương đổ ra sông Cổ Chiên, gồm 3 căn hai chái, mái lợp ngói lưu ly trắng men lục, mặt tiền tô hồ phết vôi, nhưng vách hai bên thuộc loại vách bở kho sơn màu xanh da trời. Mầu vườn xung quanh trồng toàn cây ăn trái. Xéo bên trái chiếc sân lót gạch tàu là đèo đất cắm 10 nọc trầu xà lệt xen lẫn trầu vàng lá mỏng.

Vừa thấy cô trưởng nữ bước vào nhà, tóc tai bơ phờ, chiếc áo dài xuyên tím hơi nhàu nát, bà Cai Tổng Lọng quở:

-- Dữ ác! Từ hôm Tết tới nay, mầy mới chịu vác thầy về đây. Còn chồng mầy đâu? Tết nhứt chưa hết mà tại sao cái mặt mầy có vẻ thiên ám địa hôn vậy?

Cô Hai Kim Nga sần thảm:

-- Bởi con có chút chuyện riêng muốn thổ lộ với ba má nên không rủ ảnh về đây.

Chưa chi mà cô bật ra khóc, rồi bệu bạo kể chuyện thua bạc của mình. Bà Cai Tổng Lọng ứ hự thở dài, rồi tằm trầu nhai chóc chách. Sau cùng, bà cần nhần:

-- Hồi nào tới giờ, mầy đâu có bài bạc mê man sa đà như vậy! Bây giờ mầy khóc tới đầy lu nước mắt thì cũng là sự đã rồi.

Cô Hai Kim Nga tức tưởi:

-- Trước khi ngồi vào sòng bài, con cũng đọc mật chú như hồi má đánh bài để lấy tiền cho tíá thím Năm Giỏi đi nằm nhà thương trị bệnh ban cua lưỡi trắng. Vậy mà mật chú lại không linh.

Bà Cai Tổng Lọng nguýt:

-- Linh sao được mà linh?! Tao đánh bài kỳ đó là cốt rút tiền mấy con vợ của các quan tai to mặt bự ừa hút máu đẽo xương dân ngu khu đen hiền lành để tao làm việc nghĩa. Bởi vậy cho nên mật chú mới linh đường ấy. Còn mầy có máu tham thì mật chú làm sao linh được? Bây giờ mầy phải tu bí, kéo không chồng mầy sẽ buồn. Nhà mầy ở ven sông Cổ Chiên như nhà vợ chồng tao, lại còn thuộc vùng nửa quê nửa chợ, phải thế làm ăn quá rồi. Vậy mà bấy lâu nay, mầy chỉ sống nhờ lương bổng của chồng. Thôi con, con nên yếm lụy, kéo không tôi tớ cười đa. Để má chỉ cho con cách làm ăn sanh lợi.

Bà sai con ở tên Ngọt dọn cơm chiều. Hôm nay, cậu Ba Kim Long và vợ là cô Hai Túy Liễu đi Mỹ An thăm ông bà Bang Biện Chúc, chỉ còn có cô Út Kim Điệp ở nhà. Năm nay cô Út đã 23 tuổi rồi mà chưa có đám nào đi coi mắt. Cô xinh đẹp, nhưng mặt hơi dữ, ánh mắt hơi gay gắt, chỉ có cặp môi nũng nịu mới đem lại cho dung quang cô một chút êm dịu.

Cô Út Kim Điệp bảo mẹ :

-- Chị Hai con có tướng làm giàu nho nhỏ nếu chị con biết ăn cần ở kiệm và buôn bán nho nhỏ, chơi hụi chút chút.

Bữa ăn không có vẻ gì là Tết: cá đối kho lạt chan mỡ xắt hạt lựu, cá sặt rán chiên dầm nước mắm tỏi ớt, giá và hủ tía xào lòng gà, canh cải ngọt nấu với cà thác lác, mắm cá lóc chưng với thịt băm... Trong bữa ăn, bà Cai Tổng Lọng tỏ vẻ bảo chồng:

-- Vợ chồng con Hai bị trộm đào hầm khoét vách, rình mất cái hộp tiền đựng 4000 đồng bạc nên con gái tụi mình rầu lắm.

Ông Cai Tổng Lọng sốt sắng:

-- Để tui cho nó 50 giá lúa bù đắp cho nó chút ít. Của cải tuy mất, nhưng biết đâu nó thay thế những chuyện rủi ro động trời khác.

Hôm sau, cô Hai Kim Nga cùng bọn tớ trai chở 40 giá lúa về chành ở bến sông Long Hồ thuộc xóm Thiêng Đức. Bà Cai Tổng Lọng còn xĩa thêm cho cô 2000 đồng và 19斤 nước mắm để cô bán lai rai kiếm lời. Trước khi ghe tách bến, bà còn bày vẽ chuyện mưu sanh cho cô:

-- Mày nên đi Tam Bình, xin anh sui chị sui thêm chút ít tiền. Nhớ nói với họ rằng mày mất trộm nghe chưa? Có vốn khá khá, mày nên lập tiệm hàng xén cùng vừa củi, vừa than, vừa gạo, vừa nước mắm. Gắng chăm chỉ làm ăn thì khá giả mấy hồi. Con em dâu mày coi sóc giang san nhà chồng đâu đó ngăn nắp mà nó còn bán mấy thứ mà tao vừa kể. Lẽ nào mày thua sút nó cho đành?

Cô Hai Kim Nga xụ mặt. Dù má cô và bà Bang Biện Chúc thân nhau, nhưng cô không ưa cô Hai Túy Liễu và cô Ba Túy Lan. Hai cô kia đẹp hơn cô, giỏi nữ công hơn cô nên cô ganh sắc ganh tài. Khi cô trở thành thím Giáo Tông rồi thì cô vinh mặt với họ nên dù hai bên thơn thớt nói cười với nhau, nhưng bụng đảng nào cũng đắng nghét, cũng chất chứa thù ngầm thù ngầm với nhau.

Hồi ra đi, cô Hai Kim Nga mặt nhú mày nhăn, héo xào như rau húp nắng. Vậy mà khi trở về xóm Đình Khao thì cô tươi như giá sống mới vớt ra khỏi thau, như cọng bông súng mới hái từ ao đầm.

Thiệt tình, càng thương chồng bao nhiêu, cô càng tự giận mình bấy nhiêu. Chồng cô hiền lành, chí thú mần ăn, vui với nghề mô phạm, không cờ bạc, rượu chè, không hút thuốc lá. Bao nhiêu tiền lương lãnh đầu tháng, thầy đưa hết cho cô, chỉ giữ 100 đồng dần túi.

Vào hôm mùng 8, cô Hai Kim Nga cuốn hết màn trướng, tiền bàn, liễn chấn đem phơi nắng rồi xếp vào tủ cấm lai. Cành mai chưng ở bàn thờ ông bà bị vứt ra ngoài bờ tre gai vì trước Tết nó là vật trang hoàng để đón Chúa Xuân, sau Tết nó còn thua củi đòn củi chẻ. Chèn ơi, nời thịt cá kho chung có đem trứng luộc chưa với một nửa. Dưa cải, dưa giá còn ê hề ra đó. Đang lúc phác họa dự định chuyện làm giàu mà phải ăn hoài những món cũ đã kho nấu hồi... năm ngoái thì

cũng ngật cho vợ chồng cô lắm chớ. Thôi kệ, hôm nay cô quyết đãi chồng món bún tôm nướng, ngày mai rồi hằng sẽ ăn lại món cũ.

Ngoài sân, ngoài hàng hiên, mấy chậu vạn thọ, mồng gà đã đẹp rồi. Chỉ còn những chậu cẩm nhung, chậu ớt kiểng được chừa lại. Cái Tết trôi qua, cô Hai Kim Nga bớt buồn vì thua bài. Tía má cô đã bù sót cho cô khá bộn rồi. Mai mốt, cô sẽ tức ráy chồng về Tam Bình khảo tiền tía má chồng cô.

Thầy Giáo Tòng hỏi vợ:

-- Có chuyện gì mà cứng của anh coi bộ hí hờn vậy?

Cô Hai Kim Nga ỏn ẻn:

-- Em đang dự định mần ăn. Lương thầy giáo của anh thì để tậu vườn sấm ruộng.

Thầy giáo Tòng phàn nàn:

-- Anh cưới cứng cũng đã ba năm rồi. Anh chỉ muốn cứng sanh cho anh một thái tử, rồi thêm hai hoàng tử và hai công chúa nữa mà thôi.

Cách đây ba tháng, cô Hai Kim Nga có chữa, lỡ trượt té hư thai. Thai nhi là gái nên tía má chồng cô không quá buồn bã tiếc thương. Vả lại mấy ông bác sĩ sản khoa ở nhà thương Vĩnh Long có cho cô biết rằng không vì chuyện sảo thai kia mà cô bật đường chữa đẻ. Nhưng nhớ lại lời trừ rủa của bà Hội Đồng Tồn, cô giựt mình đờm độp, nhưng không dám thổ lộ với ai.

Cô Hai Kim Nga vuốt ve chồng:

-- Anh khéo lo. Em còn trẻ. Mai kia mốt nọ, em sẽ sanh con đông đàn dài lũ, sợ mình nuôi không xuể...

Đêm hôm đó, cô Hai cứng chồng, nói ỏn ẻn những câu tình nồng nghĩa mặn làm cho thầy giáo Tòng mê tơi. Đó rồi cô xúi chồng viết thư về Tam Bình xin tiền ông bà Xã Trưởng Huỳnh văn Cao. Cô thừa biết chồng mình tuy là thứ nam, nhưng nhờ có ăn học nên được tía má cứng hơn người anh trưởng. Thầy mà hạ bút đề thư thì ổng bả sẽ bù ngân cả lỗ tai, mở tủ sắt lấy tiền tặng thầy không chút do dự.

Khi nghe chồng hứa sẽ viết thư thì cô Hai Kim Nga thở một cái phào sáng khoái nên cô ngủ thẳng ót cho tới sáng. Trong cơn chiêm bao, cô thấy mình quét sân, quét nhà. Chèn ơi, bao nhiêu rác rến biến thành giấy bạc, nào là giấy 5 đồng, giấy 10 đồng, giấy 20 đồng, giấy 50 đồng... Tới đây cô tỉnh giấc, tiếc hùi hụi. Nếu giấc chiêm bao kéo dài, biết đâu cô sẽ thấy giấy 100 đồng.

Sáng hôm đó, cô Hai Kim Nga sửa soạn một mâm điểm tâm thịnh soạn cho chồng: nào là bánh xếp nhưn thịt, nào là xôi lạp xưởng, nào là bắp luộc, khoai luộc, cà phê, trà...

Khi thầy giáo Tòng đi dạy học thì cô Hai Kim Nga trang điểm thiệt tươi. Cô mặc chiếc áo cẩm phụng màu hường, quần cẩm quít trắng. Tóc cô chải bẩy ba, rồi bôi búi tóc bánh tiêu, giắt chiếc trâm bạc hình con phụng có cần hột xoàn

lóng lánh. Tai cô đeo đôi bông cẩm thạch, cổ cô đeo kiềng tròn bằng vàng. Đôi cườm tay cô đeo cặp kim xuyên chạm hình Tú Linh (long, lân, qui, phụng).

Cô Hai Kim Nga tới bến ghe chợ tỉnh để đón ghe thương hồ chở củi, chở gạo chở than để mua hàng hóa về nhà cô. Cái vựa lúa trống trơn của cô có thể chứa tạm thời những sản phẩm ấy vì lúa đã bán hết từ lâu. Khít bên vựa lúa có một gian trống, cô có thể chất củi từng hàng ngang.

Xong xuôi, cô vào xóm mượn thợ cắt cho cô cái nhà lá, vách lá, sàn lót ván gie ra bờ sông để cô xếp hàng tạp hóa như dầu lửa, nước mắm, nước tương, cá khô, mắm, hầm dỉ, trà, đường cùng vài món nhu yếu phẩm linh tinh khác. Cô cũng không quên bán rượu đóng chai sản xuất ở Bình Tây, rượu để được đựng trong những cái vò sành, vài món để làm mồi nhắm như tôm khô, khô cá sặt, khô mực, khô cá đường, trứng vịt lộn, trứng vịt ung, trứng vịt bắc thảo...

Thầy Giáo Tùng khen vợ:

-- Ai dè em tháo vác và giỏi bưng chải như vậy!

*

* *

Bà Xã Cao vừa nhận được thư của thằng thứ nam liền ngồi xe đò lên Vĩnh Long để coi nàng dâu thứ của mình mần ăn ra sao, kinh doanh hư thiệt thế nào?

Lúc đó cô Hai Kim Nga đã cất được hai gia nhàn lá, một gian cô xếp hàng tạp hóa, một gian cô dùng làm quán nhậu.

Bà Xã Cao thăm thú đó đây, từ cổng trước tới vườn sau, từ mương kia qua líp nọ. Đây là ngôi nhà do người cô của thầy giáo Tùng làm chúc ngôn để lại cho thầy trước khi bà qua đời. Nhà chỉ có một gian hai chái, vách bồ kho, mái lợp ngói âm dương, xung quanh có vườn, sân trước có bầy hòn non bộ và vài chậu kiểng. Bà quan sát từ vựa củi đến vựa than, từ vựa nước mắm cho tới vựa gạo. Mà coi kìa, khách tới mua hàng cũng nhiều, khách lui tới quán nhậu cũng bộn. Tầu khách là những phu phen vác lúa ở chành, những khách thương hồ trên các ghe lúa, trên các ghe bán lá dứa nước cho các trại lá chàm ở vùng Cầu Dài gần đó. Đã vậy, còn có dân nhậu trong xóm, ở bên kia con lộ chạy từ đóc cầu Thiềng Đức băng qua xóm Cái Sơn Bé nữa chi.

Cô Hai Kim Nga có nhờ cô Út Kim Điệp trông coi tiệm tạp hóa, còn cô trông coi quán nhậu với công việc nướng khô, luộc trứng, trộn gói, gói bì hoặc chiên xào vài món cho tầu khách.

Thăm thú tới đâu, bà Xã Cao khen không tiếc lời tới đó. Bà đặc chí bảo với mấy bà lối xóm tới thăm:

-- Tui có ba nàng dâu. Nàng dâu trưởng thì hiền lành, hiếu hạnh, siêng năng

coi sóc việc nhà. Còn nàng dâu thứ nhì là con vợ thằng giáo Tùng đây thì giỏi việc mần ăn sanh lợi. Còn con dâu út, tức là vợ thằng Tư Thông thì khéo léo việc may vá, thêu thùa, bếp núc. Nó có mở một tiệm may ở tại chợ Tam Bình, lại còn biết làm mấy thứ mắm để bán lai rai nữa.

Nghe tới vợ Tư Thông, tức là cô Ba Túy Lan, em của cô Hai Túy Liễu là cô Hai Kim Nga kín đáo trề môi, nguýt xéo mẹ chồng.

Có mẹ chồng tới viếng, cô Hai Kim Nga làm những món mà bà thường ưa chuộng như: bún nước lèo, chạo tôm, mắm tôm chà chan bún có đem rau xắt ghém, thịt phay và tôm luộc. Cô còn mua ba cái vé thượng hạng để bà cùng vợ chồng cô đi coi tuồng Anh Hùng Náo Tam Môn Giai do đoàn Phụng Hảo trình diễn tại rạp Lạc Thanh.

Khi về chợ Tam Bình, bà Xã Cao mang theo nào là rượu chát hiệu Con Bò, nào là sữa hộp hiệu Con Chim, nào là lạp xưởng, khô cá mặn, khô cá sấu, tôm càng kho tàu, cá bống trứng kho tiêu, nem chua, bì gói... Bà xĩa 40 tờ giấy 100 đồng cho con dâu. Bà cũng không quên tặng cô một cặp cà rá nạm cẩm thạch mặt vuông và không quên tặng cho cô Út Kim Điệp một xấp cẩm nhung màu tím tươi như xôi nhuộm nước cốt lá cẩm.

Tuần lễ sau, cậu Ba Kim Long, em kế của cô Hai Kim Nga và cũng là anh kế của cô Út Kim Điệp từ An Hương chèo ghe đũa khô lên bán ở chợ Vãng. Luôn tiện, cậu chở cho cô Hai Kim Nga bốn thập mắm cá cơm do bà Cai Tổng Lọng tặng để cô bán lai rai. Cô Hai vốn yêu thương cậu em của mình vốn hiền lành, đẹp trai mà không biết mình đẹp trai, ăn nói mềm mỏng, lúc nào cũng sợ mịch lòng người xung quanh. Nhưng mà kể từ cậu Ba cưới cô Hai Túy Liễu, con gái ông bà Bang Biện Chúc ở Mỹ An rồi thì cô Hai Kim Nga nghĩ rằng mình mất thằng em có tinh thần gia tộc cao độ vì bị con vợ có nhiều đòn phép, nhiều xảo mưu diệu kế hớp hồn từ ngay trong đêm hợp cẩn.

Chưa hết đâu, Họa vô đơn chí mà lại! Hai năm trước, cô Ba Túy Lan vốn là em kế cô Hai Túy Liễu đến nhà ông bà Cai Tổng Lọng dọn đám giỗ. Cậu Tư Thông, em kế thầy giáo Tòng tháp tùng theo anh xuống An Hương ăn giỗ. Cô Ba Túy Lan thấy cậu hùng tráng, phải thế nam nhi nên bẹo hình bẹo dạng để được cậu mê say trầm lụy hết thuốc chữa. Cô Hai Túy Liễu đốc xúi ông bà Cai Tổng Lọng làm mai em gái mình cho cậu Tư Thông. Vậy là cô Ba Túy Lan trở thành cô em bạn dâu của cô Hai Kim Nga.

Mèn ơi, hai cô Túy vốn sắc sảo, có tài thâm hồn đoạt phách chồng, lại còn có tài nịnh nọt tía má chồng. Cô Hai Kim Nga khi đến Tam Bình để viếng tía má chồng thì cô dụng nhằm cô em bạn dâu Ba Túy Lan. Còn hễ cô về An Hương thăm tía má ruột của mình thì chạm mặt cô em dâu Hai Túy Liễu. Túy nào cũng có cái miệng ngọt như mật, nhưng lại có trái tim con bò cạp cái, trái tim con rít, trái tim con sứa lửa... Cô nơm nớp sợ tía má ruột lẫn tía má chồng cô có

ngày nghe lời sàm tấu của Túy Chị lẫn Túy Em mà càng nghe càng ghét bỏ cô. May một điều là hôm cô về An Hương xin tiền của ông bà Cai Tổng Lọng thì vợ chồng của cậu Ba Kim Long đi ăn giỗ nên cô mới dám giỡn trò bi lụy, mới dám trối giọng ai oán với tía má mình mà không ngượng ngập rụt rè.

Cậu Ba Kim Long khi viếng nhà chị ruột anh rể được cả hai cùng cô Út Kim Diệp tiếp đãi nồng hậu. Cô Hai Kim Nga làm bánh khoai lang chiên đậm tôm ăn cặp với rau sống, dưa leo và chấm nước mắm giấm ớt để đãi cậu em trai của mình. Trong bữa ăn, cậu Ba bảo anh rể và chị ruột:

-- Vợ em có nói với em rằng Tết này chị Hai gặp vận đỏ, đánh tứ sắc, đánh xếp gì cũng ăn bạc ráo trội. Hèn chi chị Hai dùng tiền ăn bạc để trở tài kinh doanh, có phải vậy không?

Cô Hai Kim Nga cùng cô Út Kim Diệp nhìn nhau cười cười. Sau đó, cô Hai giả lả nói với em:

-- Chị chơi tứ sắc năm xu một lệnh. Chơi cho vui trong mấy ngày đón xuân, chớ chị đâu có nghĩ tới việc sát phạt ai? Tiền mần ăn kia là do tía má mình và tía má chồng của chị bù đắp vào số vốn mà chị đã các ca các cùm dành dụm bấy lâu nay.

Cậu Ba Kim Long nhìn chị một cách thán phục:

--Vợ em cứ khen chị tốt số bán buôn.

Khi cậu Ba Kim Long thừa lúc nước xuôi, từ già gia chủ để về An Hương, cô Hai Kim Nga gửi tặng tía mình một hộp trà Ô Long, hai bánh thuốc rê Trảng, tặng má mình hai hộp trái vải, một phong bánh in hiệu Huê Phong, một cân trái hồng khô rắc bột, một chai mật ong và một mớ thuốc tễ.

Sau khi cậu Ba lui ghe, cô Út Kim Diệp vui cười, bảo chị bằng một giọng háo hức:

-- Thiệt không ngờ chị Ba cũng biết tài mưu sinh của chị.

Cô Hai Kim Nga cười lạt:

-- Em tưởng con chồn chín đuôi kia thành thiệt phục lẫn chuyện mần ăn của chị là em làm to lạc lớn rồi. Trước mặt tía má mình, trước mặt chồng nó, nó nói về chị toàn những chuyện tốt đẹp. Nhưng để rồi em coi, nó sẽ viết thơ cho con em nó ở Tam Bình, hài cái tội bài bạc của chị, phát giác chuyện thua bạc của chị. Nếu chị thua 1 đồng thì nó nhơn lên gấp 2 gấp 3. Con Túy Lan vốn cũng sâu hiểm khó lường. Con quỷ cái đó sẽ sàm tấu với tía má chồng chị để rồi đây ông bà sẽ ghét chị, không thèm giúp đỡ, bù đắp cho chị nữa.

Cô Út Kim Diệp có tấm lòng thẳng bon ruột ngựa. Từ bấy lâu nay, tuy cô Hai Túy Liễu có nịch ái ông anh của cô, nhưng cô ta chưa hề lấn lướt chồng. Riêng đối với cô Út, cô ta vẫn ngọt ngào, mềm mỏng. Cho nên cô Út hối hận vì từ lúc đầu cô hơi ác cảm với chị dâu khi cô tưởng tượng chị ta nịch ái chồng làm anh của cô quên mất sum la vạn tượng xung quanh. Nhưng cô chột suy đi nghĩ lại.

Vợ nào mà chẳng muốn được chồng yêu? Nếu chị dâu cô mà dùng đủ ngón nghề và bí quyết để làm cho anh của cô mê lú say sưa nhưng không quên bổn phận trưởng nam trong gia đình thì đó cũng là chuyện chánh đáng. Lẽ nào cô xía vào chuyện lứa đôi của họ mà bình phẩm nọ kia? Huống chi, cô Hai Túy Liễu thường tỏ thể tâm sự với cô:

-- Ai cũng thích có tấm chồng trí thức, có khẩu tài lôi cuốn người nghe. Tui thì khác, cô Út à. Chồng mà khôn ngoan lanh lợi thì sẽ ưa gạt gẫm thiên hạ, làm nhiều chuyện lươn lẹo, mờ ám chỉ tổ giảm phúc bản thân đương sự mà còn làm liên lụy kẻ thân thích ruột rà. Anh Ba cô thì hiền lành, chơn chất, làm nhiều nói ít, nhưng nói ra lời nào cũng thơm phức tấm lòng bao dung thông cảm. Có tấm chồng như vậy, tui cũng không hết, chớ đâu dám lấn lướt cho đành?

Hôm nay, nhớ lại lời tâm sự của chị dâu, cô Út Kim Điệp háy chị ruột:

-- Chị nói sao thì nói chớ em em thấy chị Ba dịu dàng, tử tế, chưa nói một câu bất kính với tía má, chưa nói lẫy nói dối với anh Ba và cũng chưa hề nói xeo nói nạy em. Lẽ nào chị ấy lại nghĩ xấu chị, một kẻ không thù không oán đối với chị ấy cho đành?

*

* *

Cô Út Kim Điệp ở đậu nhà chị ruột để đi học may cắt ở tiệm may y phục phụ nữ ngoài chợ tỉnh, chớ không về An Hương. Cô Hai Kim Nga phải muốn thêm con Lành để trông coi quán nhậu.

Bỗng bà Xã Cao gởi cho cô Hai một bức thư tuy dùng toàn lời lẽ ngọt xớt nhưng vẫn làm cô bàng hoàng bủn rủn. Bà bóng gió cảnh cáo cô những tai hại của thói say mê bài bạc. Cô Hai bảo cô Út bằng giọng chì chiết:

-- Việc chơi bài trong mấy ngày Tết vừa rồi, anh Hai em đòi nào tiết lộ với má chồng của chị. Em thử suy cho nhừ, nghĩ cho nhuyển mà coi, nếu không phải con vợ thằng Ba tiết lộ cho vợ thằng Tư Thông thì ai trồng khoai đất này?

Cô Út Kim Điệp cười ngất:

-- Chị khéo đa nghi như Tào Tháo. Lẽ nào chị Túy Liễu và chị Túy Lan táng tận lương tâm dường ấy?

Cô Hai Kim Nga bực mình:

-- Dĩ nhiên chị không chọc ghẹo hoặc gây hấn với chị em tụi nó. Ngặt vì tụi nó biết tía má mình và tía má chồng chị bù sớt khá bộn cho chị thì lẽ nào tụi nó chẳng động lòng ganh ghét? Đờn bà, Trời ơi, đâu phải ai cũng rộng lượng như em. Toàn là thú hẹp hòi, thú trâu cọt ghét trâu ăn.

Cô Út Kim Điệp cười hì hì:

-- Chị khéo tưởng tượng chuyện bá xàm bá láp rồi thù ghét không nhầm chỗ, chỉ tổ hao tổn tinh thần mà thôi.

Biết mình khó lung lạc con em ương ngạnh để lôi kéo nó về phe mình nên cô Hai Kim Nga chỉ đợi dịp. Xời ơi, tuy không có học khoa tướng số, nhưng cô Hai Kim Nga biết ngay hai ả Túy kia luôn luôn có hành động mờ ám. Túy nào cũng chẳng hề cười rộng miệng. Cái nét mỉm cười trên cái miệng hô duyên của ả Túy Liễu thêm ý nhị, làm cái miệng móm duyên của ả Túy Lan thêm mặn mòi. Chu choa ơi, hai con a hườn hạ tiện đó đã sẵn đẹp rồi mà còn bày đặt cái nét mỉm cười như vậy thì em trai lẫn em chồng cô chỉ có nước điêu đứng và mê lú ruột gan mà thôi. Cái điệu đà ỏn ẻn của tụi nó, già đời mần kiếp hai chị em cô làm sao bắt chước nổi? Nhưng mà đờn bà mà không chịu cười rộng miệng một cách thoải mái thì đoan trang thù mị ở đâu thì cô không thấy, chỉ thấy đây là thú mưu toan, lòng dạ uốn éo quanh co, ưa hành động lươn lẹo.

Một hôm, nhưn lúc quán rượu vắng khách, hai cô Kim chiên bánh cống, vừa ăn vừa bàn chuyện thiên hạ để giải sầu. Bánh cống của họ không đậm đậu nành mà đậm giá sống, tôm tươi trước khi chiên trong chảo mỡ. Bánh được cuốn trong đọt chiết đọt điều và rau thơm để chấm nước mắm giấm ớt. Đang lúc đó có chị Chín Ngọc Liên vốn ở Tam Bình và cũng là cháu họ xa của bà Xã Cao nhưn dịp chợ dừa xiêm lên bán ở chợ Vãng đến thăm. Cô Hai Kim Nga mừng lắm, mời khách cùng ăn bánh cống với chị em cô. Cô thừa biết chị Chín này không ưa cô Ba Túy Lan. Đây là dịp may hiếm có. Cô Hai Kim Nga gọi chuyện chị Chín Ngọc Liên để chị ta nói xấu cô Ba Túy Lan cho cái con em ương ngạnh của cô sáng mắt. Quả nhiên, chị Chín Ngọc Liên xổ một hơi:

-- Con vợ thằng Tư Thông (chỉ cô Ba Túy Lan) là thú trật búa sút cán. Nó thường tau rỗi với bà má chồng của em nhiều chuyện bất lợi cho em lắm, Kim Nga à. Sở dĩ nó biết em thua bài là do con chị nó ở An Hương biên thơ báo cáo cho nó biết. Em cũng dư biết con Ba Túy Lan đó và chị gay cấn với nhau từ bấy lâu nay. Sở dĩ chị biết rõ chuyện tau rỗi đó là nhờ chị tặng tiền cho chị bếp trong nhà dì Xã (tức là bà Xã Cao) để chị ta làm nội ứng cho chị. Em phải đề phòng cái con em dâu của em và con vợ thằng Tư Thông mới được. Hi! Hi! Hi!

Khi chị Chín Ngọc Liên già từ ra về, cô hai Kim Nga tặng chị ta một xấp chuối ép phơi khô, một gói ba khía, một gói dưa ngó sen. Xong, cô làm màu bi thăm với cô Út Kim Điệp:

-- Đó! Chị nhận xét hai con Túy có sai đâu!

Cô Út Kim Điệp hàm hừ gương mặt, long lanh ngút lửa cặp mắt, mím chặt đôi môi coi thiệt giống đào độc trên sân khấu. Cô Hai Kim Nga cười thầm trong bụng. Hồi cô Hai Túy Liễu chưa về làm dâu ông bà Cai Tổng Lọng ở An Hương thì cô Út ăn nói chững chạc, đàng hoàng. Nhưng khi chung sống với chị dâu chừng một thời gian ngắn, cô Út bắt đầu nhiễm thói ỏn ẻn, xanh xẹ như chị dâu.

Cô hay tròng, hay liếc, hay nguýt háy, rùn vai, trề môi, hay ngoe ngoải, òng ẹo... Chắc có lẽ cô Út nhà ta nhận thấy cô Hai Túy Liễu là một kiểu mẫu duyên dáng, có ma lực hấp dẫn tuyệt vời để cô bắt chước hầu mai sau sẽ có ma thuật để rừ quén đờn ông con trai. Hèn nào mà cô không bình chằm chập chị dâu cô sao được?

Cô Hai Kim Nga ai oán:

-- Em tốt bụng nên em tin ai cũng như em thì em trật chìa rồi.

Cô Út Kim Điệp nổi cơn tam bành:

-- Ai mà dè mụ Hai Túy Liễu có tánh khen người trước mặt, chê người sau lưng. Thú người khẩu xà tâm Phật đó phải để em tròng trĩ mới được.

Cô Hai Kim Nga dặn dò:

-- Trước hết em phải đề phòng hai con mụ điêu ngôn xảo ngữ, ưa sấm tấu đó cho thiệt gắt mới tránh được tai kia họa nọ.

*

* *

Chị Chín Ngọc Liên không đặt điều nói oan cho cô Ba Túy Lan. Cô Ba đã vưng theo lời xúi bểu và bày vẽ của cô Hai Túy Liễu cứ tâu rồi hoài hoài với bà Xà Cao về vụ thua bài của cô Hai Kim Nga. Quả thiệt như cô Hai Kim Nga đoán, cô Ba Túy Lan đổ hô rằng chị dâu của chồng mình thua bài tới 6000 đồng, thế có nghĩa là cô ta hơn gấp ba lần tiền thua bài của cô Hai Kim Nga. Cô ta chì chiết:

-- Từ mừng hai cho tới mừng mười, chị Ba của tụi con có lúc nào rời chiếu bạc đâu? Đã vậy, sau kỳ rằm Ngươn Tiêu, chỉ vẫn đánh xệp, đánh tứ sắc, đánh xá ỏ rồi xoa mặt chược đều đều. Như má biết đó, anh Ba tụi con hiền lành, yêu nghề dạy học, không theo bạn bè chơi đá gà, không chơi hốt me, không bình xập xám bao giờ. Bao nhiêu tiền lương, ảnh đưa hết cho vợ, chỉ dành vài chục đồng để dẫn túi vậy thôi.

Bà Xà Cao lấy làm lạ:

-- Khi tao đi Đình Khao coi công cuộc làm ăn của vợ thằng giáo ra sao thì tao vẫn thấy tiệm tạp hóa của nó chất đầy hàng hóa. Vừa củi, vừa than, vừa gạo cũng ra vẻ có cơ sở vững vàng lắm. Lẽ nào nó xí gạt tao hay sao?

Cô Ba Túy Lan nói xuôi:

-- Tuy bây giờ chỉ ra vẻ chí thú mần ăn, rũi mai kia mốt nọ chỉ nhớ lá bài chiếu bạc thì sao? Má nên lựa lời khuyên dứt chỉ nên lánh xa con ma cờ bạc là hơn. Có vậy anh Ba tụi con mới giữ vững món tiền hộ mạng.

Bà Xã Cao lặng thinh. Trong bụng, bà bắt đầu ngờ vực cô Hai Kim Nga. Cho nên bà nhờ cô Ba Túy Lan giúp bà viết thư bóng gió cảnh cáo cô Hai Kim Nga.

Riêng cô Hai Kim Nga sau khi nhận một lá thư thứ năm với lời lẽ mát mẻ nhưng gai góc của mẹ chồng qua tuồng chữ của cô Ba Túy Lan, cô nghiêng rằng bảo cô Út Kim Điệp:

-- Đó, em thấy chưa, Út? Có ai bạc phước bạc phần hơn chị hay không? Ở An Hương chị phải đương đầu với con gián điệp Hai Túy Liễu. Ở Tam Bình chị phải đối phó với con rắn độc Ba Túy Lan. Bà má chồng chị bị con Ba khốn nạn kia đầu độc rồi. Bà đã nghi chị là thứ đờn bà hư hỏng, chẳng những nịch ái chồng mà còn phá của do chồng tạo ra. Trời ơi, đọc mấy lá thư này, đầu chị muốn nứt lòi óc đây nè!

Cô Út Kim Điệp tức quá, ré lên:

-- Ăn ở như vậy mà coi được? Để rồi họ biết tay em.

Cô Hai Kim Nga châm đầu môi lửa:

-- Trời ơi, chị đâu có ba đầu sáu tay mà cự địch với tụi nó cũng chẳng nhằm nhò chi. Em vốn bộc tuệch, nóng nảy. Em đụng độ với tụi nó thì khác nào chén sứ mỏng tanh đụng với mùng vừa cứng như đá!

Cô Út Kim Điệp hầm hầm. Sáng hôm nọ, cô thức dậy sớm, mặc bộ đồ vải Xiêm, đầu đội nón bài thơ, quai nhung, rời ra bến đò dọc chợ Vãng (Vĩnh Long) xuôi về An Hương, Hoà Mỹ, Mỹ An. Trước khi đò khởi hành, cô ăn một tô hủ tíu, uống một ly cà phê sữa đá cho lên tinh thần, sẵn sàng về An Hương để chỉnh lý con ác phụ Hai Túy Liễu. Vừa gặp mặt chị dâu, cô mắng y thị như tát nước vô mặt. Cô Hai kêu trời inh ỏi, bảo rằng mình mắc hàm oan. Khi cô Út ngoe ngoải xách bóp đón đò dọc xuôi về Đình Khao thì cô Hai Túy Liễu xõn tóc mình rồi nằm vạ trong buồng hai ngày, đổ hô là mình đau máu. Cô nức nở bảo chồng:

-- Em mà cố ý hai chị chồng của em thì ông Thần Đình làng này bẻ cổ vạ họng em đi. Em chỉ muốn việc tốt việc đẹp cho chị Hai. Nhưng tại con Ba vụng về hay sao đó nên bác Xã gái có lời khuyên nhủ chị Hai không được tể nhị. Nay, cô Út sỉ nhục em thậm tệ như vậy thì nhục nhã cho em biết chừng nào! Thà anh để cho em tự vạ cho vừa lòng chị Hai và cô Út, em mới đỡ sượng mặt với xóm giềng.

Cậu Ba Kim Long can gián:

-- Em là vợ cứng của anh. Lẽ nào em đành bỏ anh mà tự vạ cho mát lòng chị Hai và con Út cho đành? Anh không cứng em thì cứng ai? Chị em thì phải thương yêu nhau, chớ đời ai nấy sống, cơm ai nấy ăn, tiền ai nấy xài. Rủi có ai hoạn nạn thì mình phải giúp đỡ cho đương sự qua lúc ngặt nghèo vậy thôi.

Số là cô Hai Túy Liễu từ lâu muốn uốn tóc quần như cô Hai Kim Nga và cô

Út Kim Điệp, nhưng bà Cai Tổng Lọng không cho phép. Bà viện cớ rằng hai cô con gái của bà ở chốn thị thành, phải ăn diện theo thị dân. Còn cô Hai Túy Liễu ở chốn khỉ ho cò gáy như làng An Hương này mà uốn tóc quần như trôn dít con ốc gạo thì hàng xóm sẽ nhún trề, lảng giềng sẽ nói hành nói tỏi. Giờ đây cô lỡ uốn tóc rồi, trông cô dị dị nùng nùng quá chừng chừng! Cho nên bà Cai Tổng Lọng đành để cho nàng dâu mình ra chợ Vãng uốn tóc.

Tin sét đánh bay tới chợ Tam Bình làm cô Ba Túy Lan khóc ròng. Từ bấy lâu nay, cô cũng nòng nân mơ ước được uốn tóc. Nhưng hễ cô nói đơn nói reng về vụ đó thì bà Xả Cao nạt nộ cô tưới hột sen. Giờ đây, cô Hai Kim Nga, cô Hai Túy Liễu và cô Út Kim Điệp đều có mái tóc quần, chỉ có vợ Hai Bá (dâu trưởng của bà Xả Cao) và cô còn bói sau ót cái bí bo thì coi thuốc chuột quá ! Nhưng vợ Hai Bá đã vào tuổi tứ tuần rồi, lại sanh nở bốn lần nên cam phận quê mùa, còn cô phải ăn diện hầy còn chậm tiến như vầy thì uống cho cái huê dung nguyệt mạo của cô biết mấy ! Cho nên cô Ba Túy Lan kéo chồng vào buồng gói, nghiêng răng trèo treo:

-- Ai cũng vắn minh tân thời. Chỉ có con này cổ hủ, ăn diện theo mấy mụ lớn tuổi quê mùa. Vậy mà anh coi được hay sao? Anh xử sao cho vuông tròn thì em mới không hổ mặt vì thua chị kém em.

Từ Thông ngập dài:

-- Tía má vốn khó tánh. Chùng nào tụi mình ra riêng hẳng hay. Em trẻ đẹp hơn chị Hai Kim Nga và chị Hai Túy Liễu thì dù em có ăn mặc nửa cổ nửa kim cũng vẫn lộng lẫy như thường.

*

* *

Hai năm sau, cái Vô Vi Miếu từ khi thờ ông Trang Tử và ông Lão Tử vắng khách hành hương nên cô cháu nội gái của miếu chủ là cô Năm Thanh Huê thờ lại Tam Thanh và Bát Tiên. Trong số người lui tới miếu nườm nượp để cầu xin việc này chuyện nọ có cô Hai Kim Nga. Cô làm ăn tấn phát nên nhờ bà Xả Cao sắm ruộng, tạo vườn cho cô. Cô Ba Túy Lan trở giọng liền, khen mụ chị dâu của chồng mình không tiếc lời. Cho nên cô Hai Kim Nga tin tưởng ba bực Tam Thanh Giáo Chủ và chư vị bát tiên lắm. Hễ gặp ngày vía mấy đấng thần tiên đó, cô cúng lễ bằng tiền bạc và phẩm vật rất hậu hĩ. Lại nữa, cô kết thân với cô Năm Thanh Huê vì cô Năm có tài bói toán và làm bùa yêu.

Cô Hai Kim Nga trở sanh một thái tử cho tía má chồng cô và thầy giáo Tòng mừng. Cô Hai Túy Liễu cũng đẻ một trai cho ông bà Cai Tổng Lọng và cậu Ba Kim Long có kẻ nối giòng. Còn cô Ba Túy Lan sanh đôi một trai một gái làm ông bà Xả Cao lên tinh thần vi vút.

Nhưng hai cô Túy đâu có sanh nở trơn tru sông sẻ. Cô Hai Túy Lan đẻ ngược. May lúc đó có cô Hai Kim Nga về Tam Bình thăm cha mẹ chồng. Nhờ bùa chú do cô Năm Thanh Huệ truyền cho, cô Hai Kim Nga giúp cho thai nhi chui ra dễ dàng. Còn cô Hai Túy Liễu bị chúng nhau chằng lúc chuyển bụng, làm cô đau đến tá hỏa tam tinh. Nhưng may thay, hôm đó có cô Hai Kim Nga đi An Hương ăn giỗ bà nội mình nên cô gỡ lá nhau ra không mấy khó khăn.

Do cái ơn cứu mạng đó, hai cô Túy đổi sự đố kỵ thù hiềm thành sự tri ân, thông cảm. Hai cô Túy khi nào lên mua sắm ở chợ Vâng cũng ghé Đình Khao dựng hương và cúng bánh trái, nhang đèn. Cô Hai Kim Nga và cô Út Kim Điệp thờ tiên ông Lữ Đồng Tân, chớ không thờ Hà Tiên Cô như mẹ. Cho nên cô Út cúng bánh trái vào ngày vía của vị tiên ông ấy rất xôm: khi thì bánh in hoặc bánh qui chất đầy một mâm vun chùn hơn một tá, khi thì mâm ngũ quả, hoặc cái khay đựng gà luộc hay gà quay nguyên con. Cô Út bây giờ có tiệm may y phục phụ nữ nằm trên đại lộ Tống Phước Hiệp rất phát đạt.

Một buổi trưa nọ, vợ chồng cô Hai Kim Nga và đứa con trai của họ đi lên Tân Giai để dự đám giỗ của tía người bạn thân. Cô Út Kim Điệp ngủ trong buồng riêng, nằm chiêm bao thấy một trang hảo hớn lưng dài vai rộng đến giao hoan với cô, chỉ biểu cô cách thức gối chăn khoái lạc và bắt cô tái diễn mấy lần trong cuộc thực tập cho tới thuộc nằm lòng. Khi cô tỉnh dậy thì trời đã chạng vạng tối, thấy mình lỏa lồ, máu chảy ướt chiếu. Cô kêu lên kinh hoảng. Nhưng vợ chồng thầy giáo Tòng vẫn chưa về. Cô gột rửa vết máu và ngồi khóc trong bóng tối. Té ra chỉ giao hoan với kẻ trong mộng mà cô chịu mất trinh!

Nhưng hai hôm sau, khi tắm gội, cô xem xét lại chỗ kín của mình thì màn trinh vẫn lành lặn trở lại. Chuyện kỳ dị đó làm cô bản thân suy nghĩ hoài.

Rồi một đêm nọ, cô nằm chiêm bao, thấy vị tiên ông bới tóc trên đỉnh đầu, mặc áo bạch bào, lưng đeo ngọc đá, tay cầm phát trần. Tiên bảo:

-- Nè con, ta là Lữ Chơn Nhơn trong hàng ngũ Bát Tiên đây. Bởi thấy con khẳng khái, lại có lòng thành nên ta cho một tên con nhà phú hộ đến với con. Cuộc giao hoan trong chiêm bao đó không phải là giả, còn con trở lại cô xử nữ như xưa chẳng phải chơn. Đó là do ta làm phép giúp con mai sau có đủ mảnh khóc nịch ái một tên phóng đảng. Và con phải trở lại cô xử nữ để cho nó khỏi khinh khi con.

Bà Cai Tổng Lọng một hôm đến thăm hai cô con gái, bảo:

-- Mấy con có biết bà Phủ Hồ văn Huệ ở Chợ Lách là ai không? Đó là cô Út Ngọc Hoa, con của ông bà Hội Đồng Tồn. Vì tía tụi con không cưới cổ mà cưới má nên bà Hội Đồng Tồn rửa con Út chịu cảnh muộn chồng, rồi sau sẽ lấy thú chồng du côn trật búa. Hôm má đi dựng hương ở Tam Thanh Miếu, gặp bà Phủ Huệ, tức là cô Út Ngọc Hoa năm xưa. Má có kể lại lời rửa của thân mẫu của bà.

Bả thấp nhang cầu xin tiên ông Lữ Đồng Tân xóa bỏ lời thề và giúp con Út duyên ưa phận đẹp

Cô Út chỉ cười chầm câu và vì mắc cỡ nên không dám thuật cơn chiêm bao cho mẹ và chị biết.

Giờ đây cô Hai Kim Nga được hai cô Túy thăm viếng và tặng quà cáp ê hề. Biết được niềm khao khát của cô Ba Túy Lan là có mái tóc mái tóc quăn, cô Hai Kim Nga chỉ vẽ:

-- Thím chải đầu phùng, rồi đánh bính mái tóc hình con rít và khoanh hai vòng sau ót, bọc lưới đen và cài cái nơ nhung đen. Kiểu tóc này cũng tân thời, được đa số gái Sài Gòn hâm mộ lắm.

Cô Ba Túy Lan làm y lời người chị bạn dâu chỉ dạy mỗi khi cô đi dự đám cưới. Cô còn được học cách cuốn tóc tay rế rồi giắt lược ở mép tóc như mấy bà dâm. Cô Hai Kim Nga tặng cô một cặp lược giắt mép tóc bằng đồi mồi, sống lược có nạm hạt trân châu. Cô Hai cứ rả rả tặng cô những món nữ trang giả như bông tai, chuỗi hạt, cà rá, trâm gài ngực áo toàn bằng hạt trân châu và còn xúi cô đeo vòng semaine bằng vàng pha đồng. Ai mà dè mỗi khi đi chợ tỉnh với chồng, cô Ba Túy Lan trang điểm như gái Sài Gòn, gái Cần Thơ. Có vậy tình chị em bạn dâu càng thêm khắng khít. Hai cô còn khuyên vợ Hai Bá mặc áo dài bó eo bợ ngực, đi giày escarpin mỗi khi đến chỗ lễ lạt tiệc tùng.

Cô Hai Kim Nga than thở với hai cô Túy:

-- Con em út của chị đây có bóng sắc chói chang, lại siêng năng tháo vác. Ngặt nó đã 26 tuổi rồi mà chẳng có ai gắm ghé. Mẹ Ba (chỉ cô Hai Túy Liễu) và thím Tư (chỉ cô Ba Túy Lan) coi có trụ nào xứng đôi vừa lứa với nó thì nên làm mai cho nó. Con đó vốn mơ cao nên kén chồng hơn công chúa.

Cô Hai Túy Liễu sốt sắng nhận lời. Bởi cô sợ cô Út Kim Điệp có thể về An Hương mở tiệm may, sống trọn kiếp gái già trong nhà ông bà Cai Tổng Lọng, sẽ là cái gai đâm vô mắt cô mỗi ngày. Riêng cô Ba Túy Lan vốn cũng ghét cô Út vì cô bị đụng độ với cô ta vài lần, lần nào cô cũng đại bại trước cái thói hỗn ầu dũ dãn của cô Út. Cho nên dù có thiệt bụng thương yêu cô Hai Kim Nga, nhưng hai cô Túy đời nào quên những trận xung chiến giữa họ với cô ả Chần Lửa kia. Cho nên cô Ba Túy Lan nhắm đi nhắm lại những anh chàng quen biết với chồng cô thì sực nhớ tên Hai Thái Khải Khánh, con ông bà Trưởng Tòa Thái văn Bia ở chợ Thầy Phó. Tên này quen thói lêu lổng vì ỷ cha mẹ hần giàu có. Tánh hần nóng như lửa và ưa nổi cộc, ưa gây hấn với bọn côn đồ mất nết. Cô liền ướm lời với chị Chín Ngọc Liên, nhờ chị làm mai. Chị này ngần ngại:

-- Con Út Kim Điệp hỗn dũ như quỉ La-sát. Nếu khi lấy thàng nọ rồi, vợ chồng nó cơm không lành canh không ngọt, tụi nó sẽ quào tao xể mặt còn gì!

Nói vậy, nhưng vì tánh ưa thích việc mai mối nên chị Chín Ngọc Liên xúi chồng chị cùng chị qua lại nhà ông bà Cai Tổng Lọng và nhà ông bà Trưởng Tòa Bia, quyết lòng xe duyên chỉ thăm cho cậu Hai Khánh và cô Út Kim Điệp.

Hôm vợ chồng chị Chín Ngọc Liên dắt chàng trai đến viếng nhà ông bà Cai Tổng Lọng thì Hai Khánh ngó sững cô Út Kim Điệp. Dĩ nhiên là cô Út lộng lẫy trong chiếc áo gấm màu đen in lông công mặt nguyệt, đeo nữ trang toàn cẩn hột xoàn lóng lánh trông như thần tiên phi tử. Nhưng sao cậu có vẻ ngỡ ngàng như gặp người quen mà cậu chưa nhớ ra. Riêng cô Út Kim Điệp rên thầm:

-- Chu chớ ơi, sao mà anh này giống hệt anh chàng đã dạy tui nghệ thuật giao hoan trong chiêm bao vậy cà?

Bà Trưởng Tòa Bia so tuổi cô cậu rồi bảo cô Chín Ngọc Liên:

-- Thằng con trai tui tuổi Tý. Còn cháu Út đây tuổi Thìn. Thầy bói cho rằng Thân, Tý, Thìn tam hiệp. Cô Chín nên tiến hành chuyện trăm năm cho cả hai đi cô.

Vậy là đám cưới được tổ chức nửa năm sau. Cô Hai Kim Nga sợ em mình không thể nịch ái chồng nên trước hôm đám cưới một tuần lễ, cô rí rả đem bí thuật phòng the do bà Bang Biện Chúc truyền dạy để huấn luyện cô Út Kim Điệp. Cô Út giảo lộ tai ra nghe và cười cười chắm câu, mặt đỏ thén, không nói không rằng.

Trong đêm tân hôn, Cậu Hai Thái Khải Khánh và cô Út Kim Điệp làm lại những gì mà trong cơn chiêm bao họ đã làm. Hai Khánh rên:

-- Đúng thiệt là em, cô gái mà anh đã giao hiệp với anh trong cơn chiêm bao cách đây một năm.

Cô Út Kim Điệp bàng hoàng:

-- Lũ Đồng Tân Chờ Nhon sau đó có mách bảo cho anh biết không?

Hai Khánh gật đầu:

-- Có chớ. Thú giao hiệp lão luyện của anh là do một con chồn tinh của Lũ Chờ Nhon chỉ dạy đó.

Sau đám rước dâu, cô Hai Túy Liễu đắc chí bảo em:

-- Em tài thiệt! Cuộc hôn nhen giữa tên hung tặc nọ và con Chồn Lửa kia là chuyện oan nghiệt. Rồi đây, gia đình tụi nó sẽ có một trận giặc kéo dài, ngày nào cũng xảy ra một trận ấu đả kèm theo vài trận chửi bới.

Cô Ba Túy Lan cười ngất:

-- Chuyện vợ chồng một là do duyên trời xui khiến, hai là cái nợ do oan nghiệt đẩy đưa. Để rồi chị coi, con Út với tên du côn lửa Hai Khánh kia chỉ là nợ nần với nhau, chớ còn đợi a-tăng-kỳ kiếp tụi nó mới tìm ở nhau mối lương duyên. Tụi nó sẽ cắn mổ, nhai xé nhau cho tới rách tả tơi, rách te tua để thưởng cho chị em mình một trận cười miễn phí.

Cả hai chờ đợi từng ngày chuyện bất hạnh của cô Út Kim Diệp. Nhưng nào ngờ cậu Hai Khánh từ khi cưới vợ bỏ thói hoang đàng, chẳng thèm léo hánh tới chỗ bạn bè chơi bởi lêu lổng. Cậu giúp cha chăm lo ruộng vườn. Cậu còn mở hàng làm nước mắm, mở trại cửa. Còn cô Út lo tiệm may, nhưng vẫn điều khiển được việc nhà thập phần châu đáo. Cô càng ngày càng đẹp nột nà, càng được chồng cưng, càng được tía má chồng yêu mến, càng được hai cô em chồng nể nang.

*

* *

Giờ thì cái Tết năm thứ sáu trôi qua. Cô Út Kim Diệp sanh cho chồng một trai và một gái. Cô Hai Kim Nga vào mừng hai có về An Hương ở chơi nhà ông bà Cai Tổng Lọng, sáng đi chiều về.

Giờ đây là mừng tám. Nhưng cô chưa khai trương tiệm tạp hóa và quán nhậu đâu. Vừa sáng sớm, cô Hai Túy Liễu có lên chợ Vãng mua sắm, rồi ghé thăm chị chồng. Cô Hai Kim Nga bảo :

-- Trưa nay sẽ có vợ chồng chú Tư và vợ chồng con Út về đây chơi hai ngày. Xin mẹ Ba sắp nhỏ hãy nán lại, chiều tối hẵng về An Hương vừa kịp con nước xuôi.

Cô Hai Túy Liễu vui vẻ :

-- Con Ba Túy Lan có viết thơ cho em rồi. Em thừa biết hôm nay vợ chồng nó đến viếng anh chị nên em lên đây cốt để chơi một ngày với vợ chồng nó. Và lại, em cũng muốn gặp cô Út nữa.

Nhà cửa cô Hai Kim Nga giờ đây xuê xoang. Cô đã bán hai cái tủ thờ bằng cẩm lai để mua hai cái thờ bằng gỗ trắc khảm xa cừ lóng lánh. Trước kia có cặp liễn mun khắc chữ thếp vàng treo ở hai cây cột bên hông bàn thờ chánh. Giờ cô sắm thêm cặp liễn son khắc chữ thếp vàng để treo trên hai cây cột phía trước cặp cột hai bên hông bàn thờ chánh kia. Trên bàn thờ chánh, cô bày lư hương, chân đèn bằng đồng được chùi sáng bóng.

Ngoài sân lót gạch tàu, trước kia cô có bày mấy chậu cau kiểng, kim quít, bùm sùm, trạng ngươn, mai chiếu hủ. Giờ đây cô bày thêm hòn non bộ và cặp kim đồng, cặp ngọc nữ.

Nhìn từ ngoài vô trong nhà, cô Hai Túy Liễu biết ngay chị chồng mình đang hồi mãn ăn phát đạt.

Trời gần trưa, khi con chim bìm bịp kêu báo hiệu nước lớn thì khách miệt vườn cũng đã tới. Chèn ơi, cậu Tư Thông lẫn cậu Hai Khánh mặc Âu phục cũng ra về dân Sài Gòn như ai. Cậu Tư mặc một bộ complet màu chàm đậm, thắt cà-

vạt với ba sọc xiêng xanh trắng đỏ, đi giày da đen. Còn cậu Hai mặc complet màu xám trên chầu, thắt cà-vạt nâu đỏ in hình vảy rắn trắng, chơn đi giày cũng màu nâu đỏ.

Còn cô Ba Túy Lan và cô Út Kim Điệp mặc áo dài bằng mousseline. Áo cô Ba màu đen in bông huệ hường và bông huệ vàng. Áo cô Út màu xanh da trời in bông linh lan (muguet) trắng. Cô nào cũng mặc quần sa teng tuyết nhung đen, đi giày cao gót quai nhung đen. Cô nào cũng thoa son giời phấn lộng lẫy, phết móng tay móng chơn một lớp thuốc đỏ tươi như huyết bò câu.

Sau màn hàn huyền bên tách trà Xiếu Chủng thơm ngát, phe phụ nữ rút xuống bếp để sửa soạn bữa ăn. Cô Ba Túy Lan cởi áo dài, mặc chiếc áo bà ba bằng hàng mỏng màu tím than, còn cô Út thay áo dài bằng chiếc áo túi bằng lụa tím tươi có kết reng đen ở cổ và ở lai.

Cô Hai Túy Liễu nhìn sững cô Ba Túy Lan:

-- Em uốn tóc hồi nào vậy?

Cô Ba cười chúm chím với chị rồi day qua cô Út Kim Điệp một cách thân ái :

-- Nhờ em Kim Điệp hết lời năn nỉ tía má chồng em nên ông bà mới cho phép em uốn tóc quần khi em có dịp đi Trà Vinh.

Cô Hai Kim Nga ré lên :

-- Thím Tư sắp nhỏ và dì Út sắp nhỏ có chải tóc phun keo hay không mà nếp quần mỹ thuật như vậy?

Cô Út Kim Điệp cười:

-- Thì cũng phải lại tiệm chải tóc phun keo trước khi chụp hình ở chợ Văng, rồi tụi em mới chịu bước xuống đò đi Đình Khao chớ bộ. Lâu lâu, tụi em mới có dịp du xuân chốn thị thành thì phải chụp vài kiểu hình cho giống mấy cô ca sĩ, mấy cô đào hát bóng Hương Cảng chớ bộ!

Tuy là mái tóc uốn theo kiểu vành nôm rất phổ thông, nhưng vẫn làm cho khuôn mặt cô Ba Túy Lan và khuôn mặt cô Út Kim Điệp sáng hẳn lên. Đã vậy, hai cô còn tô cặp chơn mày khúc đầu dây cỡ 5 ly theo kiểu chơn mày của hai cô đào hát bóng Hương Cảng là Lý Lệ Hoa và Lâm Đại. Tai họ đeo khoen lớn như miệng chén bằng vàng giống như khoen tai mấy cô nữ vũ công Tây-ban-nha. Rõ ràng là họ chạy theo kịp đà thời trang tân tiến.

Cô Ba Túy Lan cảm động:

-- Ở chợ Tam Bình, em đâu biết tìm ai làm bậu bạn. May mà chồng em và chú Hai Khánh cỡi mô-tô thăm viếng thường xuyên nên gặp lúc rảnh rang, em Kim Điệp và em có dịp thăm viếng nhau. Nhờ em Kim Điệp có tài thuyết phục nên tía má chồng em nói lỏng cho em thiệt nhiều.

Cô Út Kim Điệp bảo chị của mình:

-- Nếu không nhờ hai chị Túy đây thì làm sao em được một tấm chồng tâm

đầu ý hiệp? Ông ấy làm sao em quên được?

Cô Hai Kim Nga ấp úng:

-- Thiệt tình... chị không dè.

Cô Hai Túy Liễu bẽn lễn nhìn cô Ba Túy Lan ra điều nhột nhạt lắm:

-- Thiệt vậy, ai mà dè được?

Cô Ba nguýt chị mình, để giấu vẻ sượng sùng:

-- Em cho rằng cuộc phối ngẫu giữa chú Hai Khánh và em Út là do lương duyên túc đế chi đây. Chèn ơi, giờ đây chú Hai Khánh chí thú kinh doanh. Sông có khúc, người có lúc; cổ nhơn có nói sai bao giờ?

Hai Khánh cao lớn, mặt mày bặm trợn, có vẻ hùng tráng lẫn cường tráng, tiếng nói đầy âm vang, tuy trầm mà dội sâu. Tuy không có râu hùm, hàm én, mày ngài, nhưng cậu vẫn gọi cho cô Hai Kim Nga liên tưởng tới anh chàng Từ Hải tù trong Truyện Kiều chui ra.

Bữa tiệc đãi khách rất thịnh soạn. Món mẳm cá thu Phan thiết ăn với bún, tôm luộc, thịt phay và rau xào ghém. Món cháo vịt ăn với gỏi thịt vịt trộn bắp chuối, có rắc rau răm, đậu phộng. Món giáo đầu là tôm lăn bột chiên chan sốt chua ngọt và được trải trên mớ rau diếp. Tráng miệng có món đu đủ ướp nước đá và món bánh gan dầm nước đường sền sệt và lóng lánh như mật ong.

Hai Khánh bảo mọi người:

-- Chị vợ tui giỏi bưng chải bao nhiêu thì vợ tui tháo vác bấy nhiêu. Đã làm chủ một tiệm may mà còn gánh vác giang san nhà chồng một cách dễ dàng và thành thạo. Nhờ vậy má tui mới rảnh rang đi chùa và tổ chức các buổi tụng kinh tại gia.

Từ Thông vui vẻ:

-- Bạn Khánh của tui giỏi thiệt đó chớ, không thua gì anh Hai tui tui. Chị Hai tui là một chủ phụ xuất sắc, coi sóc việc nhà giỏi gấp ba gấp bốn người đờn bà khác. Có vậy vợ tui mới lập tiệm may.

Cô Hai Kim Nga bảo vợ chồng Từ Thông:

-- Anh Hai chị Hai tui mình thuộc vào thế hệ khác thế hệ tui mình. Tuy ảnh chỉ tồn cổ, nhưng không nệ cổ. Nh giỏi như thần, chỉ hiền như thánh. Có vậy tía má tui mình mới giữ vững nghiệp nhà.

Vừa nói cô vừa liếc qua cô Ba Túy Lan rồi rà cái nhìn soi bói qua cô Hai Túy Liễu. Giờ đây, giữa hai cô Túy và hai chị em cô tuy có đối xử hòa thuận và thân thiết, nhưng cô ngờ ngợ những khúc mắc éo le từ chầu xưa để gì tan biến mau lẹ để đôi đàng cảm thông một cách suông sẻ, lưu loát với nhau? Cô chỉ mong rằng sau khi hai cô Túy cùng Từ Thông đưa nhau đi An Hương, cô sẽ có dịp tâm sự thả giàn với cô Út Kim Điệp để được biết cuộc sống lứa đôi của con em cưng của mình ra sao.

Sáng hôm sau, cô Hai Kim Nga và cô Út Kim Điệp dậy sớm. Cả hai nấu cháo đậu đỏ để chan nước cốt dừa và ăn với dưa mắm, với cá lòng tong đá kho tiêu, với tép chấy cùng thịt ba rọi và với bắp chuối luộc bóp giấm ớt. Khi khách và chủ nhà vừa ngồi vào bàn ăn thì cậu Ba Kim Long từ An Hương chèo ghe tới rước vợ mình và vợ chồng cô em vợ về nhà ông bà Cai Tổng Lọng. Thầy giáo Tòng hớn hở mời cậu em vợ mình sẵn dịp ăn điểm tâm luôn. Cô Út Kim Điệp bảo anh:

-- Có lẽ một vợ chồng em mới đi An Hương thăm tía má. Chồng em còn phải lo một vài công chuyện ở đây. Chuyện nào cũng chưa ngã ngũ ra sao nên tụi em không cùng đi với hai anh hai chị được.

Buổi trưa, thừa lúc thầy giáo Tòng sang hàng xóm đánh cờ tướng, thừa lúc Hai Khánh lên chợ Vãng để lo công việc, cô Hai Kim Nga đón chị Năm Xứng để mua hai chén sương sa hột lựu, để cùng em thưởng thức món quà buổi trưa. Cô thừa biết từ đầu cuộc hai cô Túy giới thiệu Hai Khánh cho chị Chín Ngọc Liên làm mai có một chút gì ám muội, tuy không thể nói ra, nhưng cô thừa biết Liễu nọ Lan kia nào có hảo ý, thiện tâm? Cho nên trước khi cô Út bước xuống dò máy kết bông để về Tam Bình làm Khải Khánh phu nhơn, cô dạy em mình đủ ngón nghề trong chuyện ái ân để làm cho tên hung tặc kia say mê em mình. Khi biết vợ chồng cô Út Kim Điệp mặn mè tình nghĩa, đảm thắm yêu đương, cô nghĩ rằng lối giáo huấn của cô có mèi kết quả tốt đẹp. Tuy nghĩ vậy, nhưng cô không tiện viết thư hỏi han em. Giờ đây, chỉ có hai chị em, cô phải hỏi cô Út cái chuyện bí mật phòng the để ôn cố tri tân. Cô ngập ngừng ngập ngừng:

-- Chị có cảm tưởng... hai con Túy chưa quên hẳn cái thói hỗn hào ngang ngược của em cũng như cách đá giò lái của chị đối với tụi nó. Tụi nó cố tình xô một tên trật búa, hét ra lửa, mưa ra sấm như tên Hai Khánh tới em, chắc tụi nó phải có cái hậu ý ác độc chớ chẳng không. Bởi ở xa Tam Bình, tía má tụi mình nào biết gì về cái chơn tướng của tên ôn binh kia. Cho nên ba má mới chịu gả em cho hắn. Riêng chị, chị vốn đa nghi như Tào Tháo nên chị phải biến cuộc hôn nhơn lạnh ít đủ nhiều của em thành chuyện đá vàng tốt đẹp bằng cách dạy em hộp hồn hắn, thâm đoạt phách vía hắn, biến đổi hắn theo ý em. Chắc chị không uống công dạy dỗ, phải không?

Mặt cô Út Kim Điệp sượng trân. Cô nguyệt yêu chị, rồi nhỏ giọng như sợ có ai nghe được, thuật lại chuyện Lữ Đồng Tân đã cho Hai Khánh tìm tới cô để giao hoan trong chiêm bao, và cho chị biết luôn Hai Khánh đã thực tập chuyện giao hợp tuyệt vời khoái lạc với con chồn tinh của Lữ Tiên Ông. Sau cùng, cô bắt đầu đĩa vang rân:

--Nhưng cách giáo dục chồng, những cách mê hoặc chồng trong việc gối chăn do chị chỉ dạy, em vẫn thuộc nằm lòng. Nhưng em phải phối hiệp cái bí thuật của chồng em cùng lời bày vẽ của chị, chớ bộ. Như vậy có nghĩa là em

phải dung hòa phép tiên lẫn phép chồn. Rồi từ một bí quyết em về vôi thêm muối bí quyết, từ một bí thuật, em nghiên cứu cho nó thiên biến vạn hóa. Nếu chị chỉ cho em cách uốn nắn chồn theo phương pháp huấn luyện con chó nuôi trong nhà thì em em uốn nắn chồn theo phép huấn luyện con chó sói trong rừng. Ngoài ra, cứ mỗi tuần, em cho chồn em uống cà phê được lọc bằng cái khăn vệ sinh của em. Em còn nuôi cá bông trong vại bằng máu đường kính của mình, rồi chiên cá cho chồn em ăn. Đó là phép của ngải xiêm mà cũng là phép chồn do chị Chín Ngọc Liên bày biểu cho em với giá 500 đồng.

Thành hoàng thổ địa ơi, lúc kể chuyện, cô Út Kim Điệp bùng bùng phấn khởi, mắt sáng háo hức, giọng nói ngắt quãng vì cảm xúc tột độ. Chèn ơi, biết đâu con dâm phụ này dám từ một ít nó xích ra gấp trăm lăm đạ! Nó có dám từ một nhúm gạo để nấu thành một nồi cháo không? Nhưng mà cô chợt nghĩ rằng xưa nay cô Út tuy hỗn dữ, nhưng khảng khái, không có tật phóng đại khuếch đạ câu chuyện. Coi kìa, bởi có hạnh phúc nên con em Chấn tinh gấu ngựa yêu quý của cô càng ngày càng đẹp phây phây, tươi mát nõn nà như rau cải tằm sương mưa. Còn em rể của cô càng chí thú mần ăn, ngoài ra chỉ biết ôm đít vợ chớ chẳng chà lết quét xảm cái đít của mình ở nhà con yêu cơ ma nữ nào khác.

Cô Hai Kim Nga đắc chí:

--Vậy là Túy Chị lẫn Túy Em kia phải một phen mừng hụt.

Cô Út Kim Điệp cười buồn:

-- Coi vậy chớ chị Ba Túy Lan cũng không đến nỗi nào. Lúc đầu, thiệt tình chỉ cũng có ác ý. Về sau, thấy chồn em tận tình giúp đỡ anh Tư Thông vượt qua những lúc rối rắm trong công việc mần ăn nên lần hồi chỉ thành thiệt cảm tình với em, giúp đỡ em trong việc giao thiệp với khách hàng ở các chợ Tam Bình, chợ Thầy Phó. Còn mụ vợ của anh Ba Kim Long, thiệt tình em cũng chẳng rõ bụng dạ mủ ra sao. Tuy nhiên, mụ gửi tặng em quà cáp đều đều, lại siêng viết thơ cho em. Bởi đó sự giao tiếp đôi bên đỡ căng thẳng từ một năm nay.

Cô Hai Kim Nga nói xuôi:

-- Con ấy cũng không tệ lậu lắm đâu. Sống chung vài năm với tía má tụi mình, nó cũng có bụng yêu kính ổng bà, coi tía như Thánh sống, coi má như Phật Bà. Hai chị em mình là gái, phải theo chồn. Nó thay thế hai chị em mình phụng dưỡng tía má, mình phải biết ơn nó.

Hai chị em xem xét lại quà cáp để tặng ông bà Cai Tổng Lọng. Cô Hai tặng cho tía má mình hai gói trà Xiêu Chung, một cân bánh đậu xanh, một con vịt ướp bắc thảo phơi khô, một cân lạp xưởng. Cô còn tặng cho cậu Ba Kim Long một xấp vải batiste để cậu may áo sơ-mi, tặng cho cô Hai Túy Liễu một xấp tơ lụa màu huỳnh cúc để cô ta may áo dài. Cô Út Kim Điệp tặng cho cả nhà nào bôm, nho, xá lý, nào cam tàu, quít nùm cùng một hộp bơ hiệu Bretel để chị dâu

cô phết lên món cá chiên, một chai Maggi và một chai Viadox để làm nước chấm cho các món chiên xào theo kiểu Quảng Đông.

Thầy giáo Tòng vẫn còn đánh cờ bên hàng xóm. Hai Khánh đi lo công việc bên Cầu Bà Điều (gần rạp hát Lạc Thanh) chưa về. Hai cô Kim vừa thấy bóng nắng chênh chếch ở ngoài mái hiên nên xuống bếp nấu cơm, kho cá, o bế nồi canh rau tập tàng nấu với tôm thịt. Nhớ lúc đó, cô Hai Kim Nga mới hỏi cô Út Kim Điệp những bí thuật mà cô ta đã nịch ái chồng trong việc gói chần. Cô Út sáng ngời ngời cặp mắt phụng, hây hây đôi má đào, miệng nở nụ cười tươi như bông hường buổi sáng. Cô ta kể rả rả kể từ gốc tới ngọn, từ trái qua phải, từ đầu tới đít những chuyện cụp lạt của vợ chồng mình cho chị nghe. Quỷ yêu tinh ma quái gì đâu á! Lúc kể chuyện, giọng cô Út sôi nổi, hỗn hển, háo hức nghe mà khiếp vía luôn! Mặt cô Hai Kim Nga trắng bệch vì... thập phần thú vị. Quá thể rồi! Lời giáo huấn của cô Hai nào có nhằm nhò chi trước sự phát minh sản phẩm những bí thuật mới do cô Út biết phối hiệp phép tiên lẫn phép chồn. Ôi, dù có xài phép chồn để cải hóa tên chồng hoang đảng phóng dật như tên Hai Khánh kia thì phép chồn trở thành phép tiên chớ sao! Má cô và bà Bang Biện Chúc cũng xài phép chồn để giúp chồng vui thú cảnh gia đình êm ấm đó chi!

Cô Hai Kim Nga choáng váng. Hèn gì ông bà mình thường nói rằng hậu sanh khả úy gẫm không ngoa hút nào. Cho nên cô phóng thanh không ngớt khi lời kể liến thoắng và trơn như mỡ của cô Út rót liên tu bất tận vào tai cô:

-- Thiệt tình, chị phục em sát đất!

Sau đó, cô rà cái nhìn ngò vục khắp người cô em đang vẫy vùng trong biển trời hạnh phúc bao la kia:

-- Con Hà Bá! Con ngựa trường đua Phú Thọ! Mày nói thiệt hay mày cương ầu? Mày có cao hứng để khuấy nước lả thành keo, khuấy nước ngâm gạo lỏng le thành hồ đặc sệt hay không đây?

Cô Út Kim Điệp háy chị mình thiệt bén:

-- Xời ơi, em đặt điều nói láo nói xược với chị thì có té vàng té bạc gì cho em đâu? Chỉ có hai vợ chồng ở trong buồng gói thì chuyện gì mà tụi em chẳng dám làm? Bây giờ thì chị nên học hỏi ở em. Học để đưa anh Hai em lên chín từng mây xanh như em đã từng đưa chồng em lên cỡi tuyệt vời ấy.